

РЕШЕНИЕ

№ 37010

гр. София, 10.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 31.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Жана Петрова

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **8394** по описа за **2025** година докладвано от съдия Диана Стамболова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на А. С. С. срещу Решение № 2395/30.06.2025г. по НАХД № 7487/2025г. на СРС, 14 състав, с което е потвърден електронен фиш (ЕФ) за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство серия "К", № 7735791 на СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4, във вр. с чл. 182, ал. 1, т. 4 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), на касатора е наложена глоба в размер на 400 лева за нарушение на чл. 21, ал. 2, във вр. с чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. Касаторът развива доводи, че оспореното решение е неправилно, като постановено при съществени процесуални нарушения и неспазване на материалния закон. Моли съда да постанови решение, с което да отмени изцяло оспореното решение и електронния фиш.

В съдебно заседание касаторът, лично поддържа касационната жалба.

Ответникът - Столична дирекция на вътрешните работи, отдел "Пътна полиция", редовно призован, не се представлява, с писмено становище оспорва жалбата. Претендира присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на С. градска прокуратура дава заключение, че жалбата е неоснователна, а решението на СРС като правилно следва да бъде оставено в сила.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, от процесуално легитимирано лице и срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол,

поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да постанови обжалваното решение, СРС е установил релевантните за случая факти въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства, при което е приел за установена следната фактическа обстановка:

На 04.10.2022 г. в 21:07 часа, в [населено място], на Околовръстен път до № 28 от бул. България към бул. Ч. връх, лек автомобил марка "Ф.", модел "Поло", с рег. номер С., собственост на А. С. С. се е движил със скорост от 111 км/ч. при ограничение на скоростта 80 км/час, въведено с пътен знак В-26 за населено място. Нарушението е установено и заснето нарушение с автоматизирано техническо средство CORDON MD1193, след приспаднал толеранс от -3% в полза на водача. Към датата на извършване, респ. на заснемане на нарушението, автоматизираното техническо средство за видеоконтрол е било технически изправно и преминало съответната метрологична проверка. За така установеното нарушение е издаден обжалвания електронен фиш, с който на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДВП, за нарушение на чл. 21, ал. 2, във вр. с чл. 21, ал. 1 от ЗДВП, на касатора е наложено административно наказание "глоба" в размер на сумата от 400 лева. Горната фактическа обстановка СРС е установил от приобщените по делото писмени доказателства.

За да постанови оспореното решение районният съд е приел, че при издаването на електронния фиш не са допуснати съществени нарушения. Прието е също така за безспорно установено, че касаторът е осъществил състава на визираното административно нарушение, същото не съставлява маловажно нарушение по смисъла на чл.28 от ЗАНН и наложеното наказание е в рамките на предвидения в закона абсолютен размер.

При постановяване на решението районният съд не е допуснал нарушение на закона.

Настоящата касационна инстанция намира, че въззивният съд е изследвал всички относими към спора обстоятелства, излагайки мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и съответните правни изводи.

При правилно изяснена фактическа обстановка, първостепенният съд е достигнал до законосъобразния извод за съставомерност на деянието, за които е санкциониран касатора. Обвинението е подкрепено от писмените и гласни доказателства, които са безпротиворечиви и взаимно допълващи се и установяват изложената в електронния фиш фактическа обстановка. Районният съд подробно се е аргументирал защо дава вяра на всяко едно от изброените доказателства. Изследвани са всички релевантни за спора обстоятелства, обсъдени са в съвкупност събраните доказателства и въз основа на съдът е приел, че касаторът е извършил вмененото му нарушение, във връзка с което правилно е била ангажирана административнонаказателната му отговорност.

Съгласно чл.182, ал.1, т.4 от ЗДВП при превишаване на разрешената максимална скорост в населено място от 31 до 40 км/час нарушителят се наказва с „глоба“ в размер на 400 лева. С оглед конкретно установеното превишение на скоростта (с 40 км/ч. над ограничението от 80 км/ч. – след приспаднатия толеранс от 3 %) и начина, по който законодателят е определил да се санкционира административнонаказателно отговорното лице за нарушението по чл.21, ал.2, вр. ал.1 от ЗДВП, АССГ приема за правилен извода на първостепенния съд, че на касаторът (като собственик на МПС-то, недоказал, че автомобилът е бил управляван от друго лице) следва да се определи „глоба“ в размер на 400 лева. Точно фиксираният в закона размер на административното наказание за това нарушение не позволява на съда да прави преценка на отегчаващите и смекчаващите отговорността обстоятелства. Санкцията е определена в абсолютен размер, който съвпада с наложения на жалбоподателя размер на глобата. Поради това Електронният фиш се

явява законосъобразен в частта относно наложеното с него административно наказание.

С оглед горното, съдът намира, че СРС е достигнал до законосъобразен извод за съставомерност на деянието, както и че целите на наказанието по чл.12 от ЗАНН ще бъдат постигнати с определеното наказание.

По изложените съображения съдът намира, че при постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила или на материалния закон, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото и във връзка с чл.63д от ЗАНН, искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на 130 лева съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим съгласно чл.144 от АПК във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на осн. чл. 221, ал.2, предл. I от АПК, Административен съд София - град, XV касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2395/30.06.2025г. по НАХД № 7487/2025г. на СРС, 14 състав, с което е потвърден електронен фиш (ЕФ) за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство серия "К", № 7735791 на СДВР.

ОСЪЖДА А. С. С., ЕГН [ЕГН] от [населено място] да заплати на СДВР съдебни разноси по делото в размер на 130 /сто и тридесет/ лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.